Budapest, 1886. március 16. – Budapest, 1962. december 28.

Kispolgári családból származott, apja fodrász volt. Elemi és középfokú iskolát szülővárosában végezte, érettségi után a budapesti tudományegyetemen folytatta tanulmányait. Jogtudományi doktorátust, majd ügyvédi és bírói oklevelet szerzett. 1923-ig törvényszéki bíróként dolgozott, akkor nyugdíjaztatta magát, s ügyvédi gyakorlatot folytatott.

1925-ben kapcsolódott be a közéletbe, amikor beválasztották Budapest törvényhatósági bizottságába, ahol munkáját a német megszállásig folytatta. 1914-ben kapcsolatba került a szabadkőműves mozgalommal, a Corvin Mátyás Páholy tagja lett a szabadkőművesség 1920. évi betiltásáig. Részt vett a II. kerület Munkásgimnázium és a Szabad Líceum budai osztályának megalakításában és – tizenöt évig – vezetésében. Tíz esztendőn át felügyelte a Világ című napilap szerkesztői üzeneteit, a lap jogi, gazdasági és társadalmi témájú írásait. Előbb a Nemzeti Demokrata Polgári Párt, később a Polgári Szabadságpárt tagja volt. Két alkalommal elindult az országgyűlési választásokon, 1935-ben a Szabadelvű Demokratikus Ellenzék budapesti listáján, 1939-ben a Polgári Szabadságpárt budai és Buda környéki listáján szerepelt a neve, de egyik esetben sem került be a törvényhozásba. 1943-1944-ben részt a Supka Géza irányította Szabadság, Emberség, Magyarság (SZEM – mozgalom) antifasiszta csoport tevékenységében. 1945-től a Polgári Demokrata Párt tagja, a budapesti szervezés irányítója. Még abban az évben a párt főügyésze lett, júliusban pedig a XI. kerületi szervezet elnökévé választották. 1945. április 2-ától Budapest képviseletében lett az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. 1945. november 4-én, a nemzetgyűlési választásokon a PDP nagy-budapesti listáján indult, de nem tudta megőrizni mandátumát. 1945 és 1949 között a fővárosi törvényhatósági bizottság tagja volt. 1946-1947-ben a PDP egyik alelnöke. 1947. augusztus 31-én a PDP Fejér és Komárom-Esztergom vármegyei választókerületben országgyűlési képviselővé választották. 1947-ben a Fáklya című lap felelős szerkesztője. 1948 májusában a Polgári Demokrata Párt és a Magyar Radikális Párt közötti megállapodás értelmében a két pártot irányító egyeztető tanácsban a PDP egyik képviselője. 1949. március 10-én bejelentették kilépést a polgári demokratáktól. Mandátumának lejárata után teljesen visszavonult az aktív politizálástól.